

jeg veed, have udtalt, at en Opgivelse af Ostetolden vil virke til, at vor Ostefabrikation, som nu er den ringeste Del af vor Meieri-drift, vilde blive bedre; den vilde derigjennem faae en Opfordring til at tage sig op. Jeg er ikke langt fra at tro, at netop Bestyttelsen har virket til, at vor Ostefabrikation ikke er kommen saameget frem som f. Ex. vor Smørproduktion. Endelig skal jeg minde om, at Karsagen til, at vi have Ostetolden og have beholdt Ostetolden i Toldboken af 1863, er ikke Hensynet til det danske Meieri, men Hensynet til Holsten, for at sikke Holstens fortsatte Indførsel af middelmaadig Ost til Danmark. Naar den høitærede Minister, som jeg nylig sagde, henviste til, at, da andre Lande, og særlig Sverig, havde en Ostetold, vilde vi jo altsaa aabne vort Marked for den svenske Ost, medens Sverig var lukket for den danske, saa vilde jeg dertil svare den høitærede Minister: Afslut en Handelstraktat med Sverig, hvis Sverig, hvilke betydelige Indrømmelser og Vættelser, ikke for Sverigs, men for vor egen Skyld, vi ere tilbøjelige til at indføre baade paa det ene og paa det andet Toldomraade, med Hensyn til Tømmer og Træ, Sern og Sild, med Hensyn til Ost og paa flere andre Omraader. Hvis Sverig det, sig Sverig og Norge det og spørg, hvilke Indrømmelser de ville yde os! Nu svarer den høitærede Minister dertil: Det er kun af tung Nødvendighed, at man gaar ind paa saadanne Handelstraktater. Ja, hvis vi skulde bringe virkelige Offre, da kunde den høitærede Minister have Ret deri, men her er det for vor egen Skyld, at vi ere tilbøjelige til at gjøre Mere eller Mindre ud af dette. Det er altsaa ikke Offre fra vor Side, vi have at bringe, det er ikke nogen tung Nødvendighed for os at indgaa en Traktat med en anden Magt, som giver os Noget til Gjengjæld for det, som vi vilde gjøre uden det for vor egen Skyld. Det kan da ikke være nogen tung Nødvendighed. Det er særlig med Sverig og Norge, at der bør, førend denne Toldlov løber af Stabelen, sluttes en Handelstraktat, hvori den høie Regjering med sagkyndig Bistand af Handelsautoriteter søger at opnaa for den danske Handel, den danske Skibsfart, den danske Industri og det danske Landbrug alle de Fordele, som det er Sverig-Norge muligt at indrømme os. Som jeg før sagde, gaar jeg ikke saa vidt, at jeg, ialtsald under denne Forhandling, vilde ønske at reise Spørgsmaalet om en Toldforening med Sverig-Norge, men jeg skal, som jeg allerede har udtalt, dog befænde, at jeg vilde betragte det som en lykkelig Time, naar et saadant kom istand, og de Betæneligheder, som den

høie Regjering reiste derimod, ere kun delvis rigtige og berettigede. Det er muligt, at der fra Regjeringernes Side kunde være endel Bænskeligheder derved, men jeg tror ikke, at der fra Repræsentationens Side vilde være saa uovervindelige Betæneligheder derved, som den høitærede Minister antager. Der behøvedes ikke et Toldparlament med beslutende Myndighed, man kunde benytte Delegationer som Østerrig-Ungarn, man kunde have et Fællesudvalg, og hvad Tarifgrundrættningerne angaar, som skulde kunne stilles os, og som jo maa være forskellige fra Sverig-Norges Standpunkt og fra Danmarks Standpunkt, skulde jeg for mit Vedkommende være villig til at strække mig meget langt, naar det betydelige politiske Diemed kunde opnaas, som vilde opnaas ved en Toldforening med Sverig-Norge. Jeg taler her kun paa egne Vegne, og den høitærede Minister maa ikke betragte det som en Udtalelse paa Andres Vegne, men jeg tror, at Flere end jeg dese den samme Betragtning. Nu henviser din høitærede Minister, naar han taler om Handelstraktater, til Spanien, hvilke Bænskeligheder og hvilken tung Nødvendighed vi der ere komne i. Jeg vil dertil sige, at Spanien er næsten det Land, som vi have mindst Interesse af, med hvem det er mindst vigtigt at faae en Handelstraktat, omendstjøndt det er uheldigt, at den forrige er bristet. Naar den høitærede Minister har stillet i Udsigt, at vi maa komme til at opgive imellem 6 og 700,000 Kr. af Vintolden, maatte endogaa Mere, for at opnaa en Traktat med Spanien, nærer jeg for mit Vedkommende meget stor Tvivl om, hvorvidt de Fordele, en Handelstraktat med Spanien kan byde os, direkte og indirekte, have saa stor Betydning, at vi af den Grund skulde opgive en saa væsentlig Luxusbestatning som Vintolden; thi Vinen er et af de bedste Skatteobjekter, der kan have, forsaavidt som man kan sikke sig mere eller mindre imod Vinforfalskninger.

Paa Bestyttelses-spørgsmaalet skal jeg ikke komme dybere ind, men jeg skal dog i Anledning af nogle Bemærkninger, som ere fremkomne baade fra den høitærede Minister og fra enkelte andre Talere, gjøre opmærksom paa, at saa høi, som vor Bestyttelsestold er og ogsaa vil blive efter Landstthingets Forslag, virker den og vil den fremdeles virke som en indirekte Udførselspræmie paa visse Omraader. Den høitærede Minister har nu værget sig imod, at det skulde være nogen Opgave at begunstige Udførselen, det skulde væsentlig være Landets eget Forbrug, som skulde tilfredsstilles. Deri er jeg ganske enig